

Niniejsze opracowanie jest wspólnym dziełem autorów, będących członkami Komitetu Architektury i Urbanistyki PAN. Jest swoistym podręcznikiem pisania tekstów naukowych. Ma przygotować studenta do stworzenia eseju, stanowiącego główną część pracy magisterskiej na kierunku architektura oraz gospodarka przestrzenna. Książka może także służyć słuchaczom studiów doktoranckich i podyplomowych.

Celem publikacji jest również podniesienie poziomu naukowego dyskursu o Architekturze i Urbanistyce w całej architektonicznej społeczności, przez co powinna wpływać na jakość dzieł architektonicznych i urbanistycznych.

W książce autorzy wyraźnie podkreślają odrębność Architektury i Urbanistyki jako nauki. Negują rozumienie jej jako bezrefleksyjnie tworzonej sztuki albo wyuczonej umiejętności, pozbawionej intelektualnego zaplecza. Próbuje także uporządkować chaos pojęciowy pojawiający się w dyskusjach oraz tekstach naukowych z tej dziedziny nauki. Zbyt często bowiem bez zrozumienia używa się przypadkowo wybranych terminów z warsztatu innych dyscyplin, takich jak: filozofia, psychologia, etyka.

Dla uporządkowania treści książki teksty zostały podzielone na cztery grupy. Pierwsza dotyczy metodologii działania w przestrzeni architektonicznej i urbanistycznej, druga mówi o nauce w twórczości architektonicznej i urbanistycznej, trzecia o eksperymencie (pytając jednocześnie, o ewentualne miejsce architektury i urbanistyki w odpowiednim dla niej laboratorium). W części czwartej autorzy zajmują się paradygmatem architektury i urbanistyki, a w zasadzie powodami jego zmiany.

Publikacja porusza ważny i aktualny temat, jakim jest postrzeganie architektury jako nauki – posiadającej swój własny aparat pojęciowy i metodykę pracy. Książka warta przeczytania zwłaszcza teraz, gdy toczą się dyskusje na temat roli architektury, warunków jej uprawiania i nauczania. Wśród pojawiających się licznych poglądów i pomysłów na zmiany w tym zakresie warto pamiętać, że dawni mistrzowie arcydzieł podziwianych do dziś tworzyli dzięki swoim umiejętnościom i mądrości mecenasów, którzy zaufali ekspertom, nie próbując ingerować w ich warsztat.

Z recenzji prof. dra hab. inż. arch. Aleksandra Böhma, Kraków